

ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ДОСВІДІ РОБОТИ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

Культуровідповідність як основа організації сучасної освіти передбачає високий рівень сформованості наукового та смислового оцінного компонентів світогляду школярів. У зв'язку з цим важливого значення набуває осмислення конкретних питань естетичного виховання і естетичної діяльності та базових теоретичних засад формування естетичної культури особистості.

У національній доктрині розвитку освіти України в ХХІ столітті визначено основну мету освіти, спрямованої на естетичне виховання та вибірний розвиток людини як найвищої цінності суспільства, формування її духовних смаків, ідеалів та розвитку художньо-творчих здібностей.

Проблема естетичного виховання у естетико-педагогічному аспекті широко репрезентована у спадщині видатних українських педагогів та діячів освіти Е. Водовозової, П. Каптерева, С. Лисенкової, С. Русової, В. Сухомлинського, К. Ушинського.

Значний внесок у розв'язання проблеми розвитку естетичної культури зробили зарубіжні і вітчизняні вчені М. Аріарський, Д. Генкін, І. Єскіна, І. Загадарчук, В. Кірсанов, О. Миронюк, І. Петрова, Ф. Соломонік, котрі розглядають процес естетичного виховання як цілеспрямоване формування якостей різнобічно розвиненої особистості.

Метою нашої статті є представлення системи поглядів В. Сухомлинського на проблему естетичного виховання у контексті педагогічної думки.

Основою естетичного виховання, на думку В. О. Сухомлинського, є краса: «У світі є не тільки потрібне, корисне, а й красиве. Краса – це глибоко людське! Краса існує незалежно від нашої свідомості, але відкривається людиною і осягається нею, живе в її душі, – не було б і краси...» [1, с. 409].

В. О. Сухомлинський не лише теоретично узагальнив, але й практично довів нерозривну єдність естетичних почуттів людини з її світоглядними, моральними переконаннями. У переконанні людини воєдино злиті інтелект і почуття. Найважливішою характерною особливістю останніх є переживання, яке має дві протилежні градації – позитивну і негативну. Естетичне виховання якраз і зводиться до формування світу людських почуттів, які виявляються у прекрасному і потворному, у піднесеному і низькому. У зв'язку з тим, що навчально-виховний процес базується на позитивних естетичних почуттях, естетичне виховання учня надає йому «певної спрямованості» в пізнавальній і творчій діяльності, в задоволенні його духовних запитів, воно охоплює всі

сфери духовного життя особистості, що формується.

Педагог неодноразово наголошував, що без поетичної, емоційно – естетичної струминки не можливий повноцінний розвиток дитини. «...Добрі почуття сягають у дитинство, а людяність, доброта, лагідність, доброзичливість народжуються в праці, турботах, хвилюваннях про красу навколишнього світу. В дитинстві людина повинна пройти емоційну школу – школу виховання добрих почуттів» [2, с. 60–61].

Отже, творчі погляди В. О. Сухомлинського мають різноплановий багатоаспектний характерний, основою яких становлять педагогічні доробки і переконання видатного вченого. Своїми педагогічними працями він довів, що поглиблення чуттєвого світу засобами мистецтва сприяє вихованню людини, цікавої і корисної суспільству.

Список використаних джерел

1. Сухомлинський В. О. Вибрані твори в 5-ти томах. – К.: Радянська школа, 1977. – Т. 2. – С. 409.
Сухомлинський В. О. Вибрані твори в 5-ти томах. – К.: Радянська школа, 1977. – Т. 3. – С. 60–61.